

ОРГАНИЗАЦИЯ И ПРОВЕЖДАНЕ НА УЧЕБНИЯ ПРОЦЕС

Гл.ас. Никола Георгиев, дм
сектор «Медицинска педагогика»

ЕТАПИ В ПРОВЕЖДАНЕ НА УЧЕБНИЯ ПРОЦЕС

1. Предварителна подготовка
2. Планиране
3. Методи на обучение
4. Контрол

Преподавателят е готов до 80% за занятието, ако има ясен отговор на следните въпроси:

- По отношение на аудиторията: *Кой, Къде?, Кога?*
- По отношение на целите: *Защо?*
- По отношение на съдържанието: *Какво? и Как?*

През различните етапи на изучаване на даден учебен проблем могат да се използват различни методи:

- методи за предаване на информация (експозивни) и демонстративни.
- интерогативни методи за задаване на въпроси :
 - за ефекта от информацията и степента на разбирането ѝ;
 - за оценяване на разбирането;
 - получаване на обратна връзка;
- методи за активизиране на учебно-познавателната дейност.

Подборът на методите зависи от:

- характера на учебното съдържание и времето, определено за изучаването му;
- групата учащи;
- учебен опит, ниво на базовите познания и умения и др.;
- преподавателят и неговата опитност в използването на различни методи;
- материалната среда.

Модели на интерактивно обучение

*модел на обучение със
засилена
интерактивност*

*модел на обучение с
ограничена
интерактивност*

Модел на обучение с ограничена интерактивност

Обучение посредством симулиран пациент в създадена дидактическа ситуация

Образователни измерения:

След лекционния теоретичен материал следва отработване върху мулаж, фантом, симулиран пациент.

Прилага се за изграждане на щадящо отношение към пациента.

Модел на обучение с ограничена интерактивност

Обучението със симулиран пациент отрежда водеща роля на преподавателя.

Учебното съдържание подлежи на формално дискутиране, преподавателят формира и критериите за контрол и оценка.

Модел на обучение със засилена интерактивност

**Обучение посредством
пациент в реална среда/
*пациентът като трета
страна в процеса на обучение***

**Интеракцията в този модел е в следните
посоки: между преподавателя и студентите;
между преподавателя и пациентите; между
студентите и пациентите.**

Модел на обучение със засилена интерактивност

Психологически измерения:

**Развиване на
социалнопсихологичната
компетентност в специфична за
медицинското обучение
образователна среда**

Обучение, което включва три основни аспекта: дейности, познания и общуване на базата на рефлексивна практика с реални пациенти и постигането на специфично професионално поведение при съблюдаване на принципа за комуникация, поставяща в центъра пациента.

Модел на обучение със засилена интерактивност

Студентите овладяват подходи за професионално общуване чрез адаптиране към индивидуалните особености и потребности на конкретния пациент, създаване на атмосфера на доверие, откритост, съответност, предразполагане на болния към споделяне на чувства и мисли без притеснение, прояви на емпатийност, тактичност и уважение.

Модел на обучение със засилена интерактивност

Значителни предизвикателства към ролята на преподавателя като модератор, експерт и консултант, осигуряващ сътрудничество и емоционална атмосфера.

Необходимост от постоянно развиване на самопознанието, оценка и прилагане на педагогически практики, предоставящи на студентите възможности за непрекъснато усъвършенстване в овладяването и прилагането на биопсихосоциалния подход към болния.

Модел на обучение със засилена интерактивност

*Присъствието на пациента в
процеса на студентското
обучение има и своя етична
компонента.*

*Принцип на уважение на
автономността към
личността*

От преподавателите се
изисква да демонстрират
своята етическа
чувствителност и
подготвеност за справяне с
конфликтни моменти

**БЛАГОДАРЯ
ЗА
ВАШЕТО
ВНИМАНИЕ!**

